

— Derimod have vi foreslaaet en større Forandring i Lovforslagets § 36. Lovforslaget gaar ud paa, at Formanden for det overordnede Sagførerraad udnævnes af Justitsministeriet. Men vi have forment, i Overensstemmelse med Sagførereforeningens Ønske, at det maatte er rigtigere, at lade Sagførerraadene selv vælge Formanden, idet vi foresatte, at de derved faae en Mand, som er virkelig bedst egnet dertil. I Forbindelse hermed foreslaas, at det overordnede Sagførerraad i Stedet for at bestaa af 11 Medlemmer skal bestaa af 13. — Endelig have vi foreslaaet en Forandring med Hensyn til det Udvalg, som skal afgjøre Spørgsmaal, der blive forelagte af en Sagfører, som formener sig forurettet ved det overordnede Sagførerraad's Afgjorelse. Ifølge Forslaget skulde der nedfattes et Udvalg af Justitiarius i den lgl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret samt 8 Assessorer, men da det overordnede Sagførerraad repræsenterer ikke blot Underrets- og Overrettsagførere, men tillige Høiesteretsagførere og dernæst repræsenterer Sagførerne for hele Landet, saa har Udvalgets Flertal ligesom det tidligere af Landsthinget nedsatte Udvalgs Flertal ment, at det var rigtigst, at det blev Justitiarius i Høiesteret tilligemed 4 af Rettens Tilforordnede, der afgjorde den Slags Spørgsmaal. I Forbindelse dermed har man samtidig ment, at det ikke skulde være for en ren Ubethdelighed, at der kunde indantes Spørgsmaal for dette Udvalg, men at der mindst maatte være idømt Sagføreren en Mulkt af 200 Kr. — Vi have endelig foreslaaet en ny Paragraf, der gaar ud paa, at baade de underordnede og de overordnede Sagførerraad skulle være bemyndigede til at paalægge Sagførerne at tilbagelevere Dokumenter, der have været dem udlaanede, inden en vis Frist. Det har nemlig efter de Oplysninger, som Udvalget har modtaget, viist sig, at Sagførere, der have faaet tillivet en Sags Dokumenter af den nuværende Sagførereforenings Bestyrelse til Erklæring, i Stedet for at afgive Erklæring have beholdt Dokumenterne, saa at den vedkommende Bestyrelse har maattet anlægge privat Sag mod Sagførerne til Tilbagelevering af Dokumenter. For at forhindre en saadan Fremgangsmaade have vi foreslaaet denne nye Paragraf. Endnu et Punkt vil jeg tillade mig at berøre ganske kortelig, og det er det Endringsforslag, som vedkommer § 35. Meningen med Endringsforslaget er den, at over- og underordnede Sagførerraad selv om de ere enige om at fraraabe, at en Mand bestikkes til Sagfører, ikke ubetinget skulle kunne forhindre det, da

det kunde tænkes, at de kunne danne en Ring og derved forhindre Folk fra at blive Sagførere. De skulde alene kunne forhindre det, naar de ere enige om at fraraabe det af Grunde, som vedrøre den Saagældendes Hæderlighed og Paalidelighed. Men hvor det ikke er Tilfældet, eller hvor Naadens Medlemmer ikke alle ere enige, skal Justitsministeriet kunne træffe Afgjorelse om, hvorvidt Bestikelse skal lene meddeles eller ikke. — Hvad endelig det sidste Affnit angaar, Overgangsbestemmelserne, skal jeg indskrænke mig til at henvisse til de Udtalelser, som findes i Betænkningen. Hovedsagen er egentlig den, at vi have ment, at det mellemste Punktum bør udgaa, idet der formentlig ikke er Grund til, hvis Loven kommer ud, da at give dem, som i det første Aar efter Lovens Ikrafttræden kunne ønske at blive Sagførere, men kun have havt 3 Aars Øvelse, Afgang dertil, idet vi mene, at naar der fordrer 5 Aar af de Andre, bør man ogsaa strax bestemme det for disse. Dette Endringsforslag vil vist forøvrigt kun faae meget ringe Betydning.

J. Bederfen: Jeg skal ikke sige Meget om dette Affnit. Mindretallets Stilling dertil er den, at det helt bør udgaa af Lovforslaget. Mindretallet har ikke nogen stor Tillid til, at denne Indretning vil have nogen synderlig god Virkning. Paa den ene Side vil der ikke være nogen videre Betræggelse i, at Sagførerne danne en Korporation og kontrollere sig selv indbyrdes, og paa den anden Side kan dog et saadant Tilfald maatte blive en hel Del generende for enkelte Sagførere. Der gives Exempler paa, at den Maade, hvorpaa den nuværende Sagførereforening, der dog ikke er lovbekræftet, bruger sin Myndighed, undertiden ikke kan være ganske behagelig, og der vil jo sandsynligvis blive en stærkere Korpsaand, naar alle Sagførere blive nødte til at være Medlemmer af en saadan Forening. Jeg tvivler ogsaa meget om, efter hvad den ærede Ordfører sagde, at Sagførerne eller i alt Fald Flertallet af Sagførerne ønske denne Forening — Sagførernes Ønske overhovedet skal man ikke paaberaabe sig for stærkt med Hensyn til denne Lov. Men jeg tillod mig at sige ved Lovforslagets 1ste Behandling, at, skøndt Sagførereforeningens Bestyrelse har indgivet et Andragende for at faae Loven, dog ikke det andet Affnit, har den dog alligevel slet ikke henvendt sig til de enkelte Sagførere, og den kan derfor ikke tale i Sagførernes Navn, men kun i sit eget. Efter 1ste Behandling blev der foranstaltet afholdt Møder omkring i Sagførereforeningens